

Hemligheter i pärlemor

Jag såg på henne.

Tystnad och bortglömda tankar ekar i mellanrummet mellan oss.

- "Jag ville inget annat..." började jag.

Frågan hade knuffat ned mig från min höga post – den tappra soldaten, nu var jag naken på stengolv.

Regnet började sakta falla och en känsla av hopplöshet omringade oss likt tät dimma.

- "Så detta är slutet?" sa hon även fast hon visste svaret.

"Jag antar det..." orden tog slut.

Våra händer nuddade varandra – fjäderlätt, försiktigt.

Vi omfamnade varandra som ett sista försök att backa tillbaka tiden, jag kände tårar mot min nacke och godtog dem som ett farväl.

Farväl.

Jag gick min väg – som alltid.

Tankar slog emot mig likt kraftfulla vågor – jag föll till marken i ett skrik,

jag skrek högt åt varje droppe som piskor slog min kropp, kämpade mig vidare – allt för att få se morgondagen.

- "Förtjänar jag verkligen detta?" Frågan kom som en chock. Nu stod hon framför mig som så många gånger förut – mitt andra jag, mitt samvete.

- "Förtjänar jag verkligen detta?" Upprepade hon.

"Jag vet inte... jag vet ingenting längre."

Hon bar mig hem.

Under duntäcke kom värme till min kropp och salta tårar från min kind.

Hon var där, satt mitt emot mig och såg rakt igenom mig med ögon svarta som natten själv.

- "Varför gråter du?"

Jag vågade inte svara.

Hon flyttade sig nära mig, kröp längst med golvet till min sida där hon nu satt med krökt rygg och regn som droppade från håret.

Hon påminner om en gam.

En gam.

Min kropp dras ihop till snyftningar – de tar över min kropp och salta sjöar bildas.

- "Förtjänar jag verkligen detta?"

Jag skriker! Skriker så högt jag kan, skriker, skriker, slår duntäcket mot väggen och springer mot ytterdörren.

Rädda mig! Rädda mig!

Ett brak och jag blir tryckt mot väggen, händer likt tentakler och kalla som is.

- "Förtjänar jag verkligen detta?!"

hon skriker utan ord.

"Ja! ja ... Jag är inte oskyldig!"

greppet försvinner och jag sjunker ned mot golvet.

Jag är inte oskyldig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kajsa_Varg med Poeter.se id #635 innehar upphovsrätten